

योएलको पुस्तक र लाओदिकीया सम्बन्धी सातौँ-दिन एड्भेन्टिस्ट मण्डली - नम्बर बयालीस

Jeff Pippenger

2026-02-09

बयालीस नम्बर

जब लेवीयव्यवस्था तेइसलाई ख्रीष्टको त्यस रेखासँग सम्बन्धमा, जहाँ वसन्तकालीन पर्वहरूले आफ्नो प्रतिरूपलाई भेटे, बाइस-बाइस पदका दुई समान रेखाहरूमा विभाजित गरिन्छ, तब हामी एउटा यस्तो रेखा देखाउन सक्छौं, जो शुक्रबार साँझको निस्तार-चाड, शबाथको अखमिरी रोटी, र हप्ताको पहिलो दिनका पहिलो फलका तीन चरणहरूबाट आरम्भ हुन्छ। यो एउटा वेमार्क हो, जसलाई ख्रीष्टको बप्तिस्माद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, तर त्यो एउटै वेमार्कका तीन चरणहरू छन्।

जब हामी पुनरुत्थानबाट आरम्भ गरेर भविष्यतर्फ चालीस दिनसम्म अघि बढ्छौं, तब हामी एक निर्णायक मोडमा आइपुग्छौं, किनकि त्यही समय ख्रीष्टले आमनेसामने शिक्षा दिन छोडेर बादलहरूमा आरोहण गर्नुभयो। एक लाख चवालीस हजार पनि बादलहरूमा आरोहण गर्छन्।

अनि तिनीहरूले स्वर्गबाट यसो भन्ने एउटा ठूलो आवाज सुने, “यहाँ माथि आओ।” अनि तिनीहरू बादलमा स्वर्गतिर उक्लिए; र तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई देखे। त्यही घडी त्यहाँ ठूलो भूकम्प भयो, र सहरको दशौँ भाग ढल्यो, अनि त्यस भूकम्पमा मानिसहरूमध्ये सात हजार मारिए; र बाँकीहरू भयभीत भए, र स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा दिए। दोस्रो धिक्कार बितिसकेको छ; र हेर, तेस्रो धिक्कार चाँडै आउँदैछ। अनि सातौँ स्वर्गदूतले तुरही फुके; र स्वर्गमा ठूला आवाजहरू भए, यसो भन्दै, “यस संसारका राज्यहरू हाम्रो प्रभु र उहाँका ख्रीष्टका राज्य भएका छन्; र उहाँले सदासर्वदा राज्य गर्नुहुनेछ।” प्रकाश 11:12-15।

दोस्रो र तेस्रो धिक्कार इस्लाम नै हुन्, र सातौँ स्वर्गदूत तेस्रो धिक्कार हो, जो फेरि एक पटक इस्लाम नै हो। तेस्रो धिक्कार भूकम्पको समयमा चाँडै आइपुग्छ। त्यो भूकम्प संयुक्त राज्य अमेरिकाको आइतबारको व्यवस्था हो; संयुक्त राज्य अमेरिका प्रकाश १३ को पृथ्वीको पशु हो, र आइतबारको व्यवस्था नै त्यो हल्लाइ हो, जो एक कम्पन हो। पृथ्वीको पशु ती दस राजाहरूमध्ये प्रमुख राजा हो, र जब संयुक्त राज्य अमेरिका आइतबारको व्यवस्थामा परास्त हुन्छ, तब सहरको दशौँ भाग पतन भएको हुनेछ। आइतबारको व्यवस्थाकै त्यही घडीमा, एलिया र मोशाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका ती दुई साक्षीहरू, उही दुई साक्षीहरू जो पत्रुस, याकूब र यूहन्नाका सामु ख्रीष्टसँग रूपान्तरित भई प्रकट भएका थिए, बादलमा स्वर्गतिर उठाइन्छन्, र सबैले देख्छन्, किनकि तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई हेरे।

पुनरुत्थानको चालीस दिनपछि येशू बादलहरूमाथि “स्वर्गारोहण” हुनुभयो, र माथिल्लो कोठामा बिताइएका ती दस दिन प्रारम्भ भए। स्वर्गारोहण एउटा दृश्यगत परीक्षा हो, जस्तै तीन स्वर्गदूतहरूमध्ये दोस्रो पनि हो। उहाँको स्वर्गारोहणको बेला स्वर्गदूतहरूले उहाँ जस्तै बादलहरूसहित स्वर्गारोहण हुनुभयो, त्यसरी नै उहाँ बादलहरूसहित फर्कनुहुनेछ भनी घोषणा गरे।

अनि उहाँले यी कुराहरू बोलिसक्नुभएपछि, तिनीहरूले हेर्दाहेर्दै उहाँ माथि उचालिनुभयो; र एउटा बादलले उहाँलाई तिनीहरूको दृष्टिबाट ओझेलमा पार्यो। अनि उहाँ माथि जाँदै गर्दा तिनीहरू स्वर्गतिर एकटक लगाई हेरिरहेका थिए, हेर, सेता वस्त्र लगाएका दुई जना पुरुषहरू तिनीहरूको छेउमा उभिए; तिनीहरूले यसो पनि भने, हे गालीलका मानिसहरू हो, तिमीहरू किन स्वर्गतिर टुलुटुलु हेर्दै उभिएका छौ? यही येशू, जो तिमीहरूबाट स्वर्गमा उचालिनुभएको छ, जसरी तिमीहरूले उहाँलाई स्वर्गमा जानुभएको देख्यौ, त्यसरी नै उहाँ फेरि आउनुहुनेछ। प्रेरितहरू 1:9-11।

उहाँको दोस्रो आगमनमा उहाँको फर्काइ उहाँको राज्यको “महिमा”मा हुन्छ।

यसकारण यस व्यभिचारी र पापी पुस्तामा जो कोही म र मेरा वचनहरूप्रति लज्जित हुनेछ, मानिसको पुत्र पनि पवित्र स्वर्गदूतहरूसँग आफ्ना पिताको महिमामा आउँदा त्यसप्रति लज्जित हुनेछ। मर्कुस ८:३८।

यही उही “महिमा” हो, जुन पत्रुस, याकूब र यूहन्नाले रूपान्तरणको पर्वतमा देखेका थिए। रूपान्तरणको पर्वत पनि दोस्रो कदम थियो, जसको अघि कैसरिया फिलिप्पी र पछि कैसरिया मारीतीमा थिए। दोस्रो परीक्षा पशुको मूर्तिको परीक्षा पनि हो, यस्तो परीक्षा जसले पशुको मूर्ति बनाइँदैछ भन्ने भविष्यसूचक पहिचानको माग गर्दछ। दोस्रो परीक्षा मेल्सारले दानिएल र उनका मित्रहरूको मुखाकृति सिमी नखानेहरूका मुखाकृतिसित तुलना गर्न निरीक्षण गर्नु पनि हो। यो दृष्ट्यात्मक परीक्षा हो। अब्रामको वाचागत इतिहासका तीन वाचागत कदमहरूमध्ये दोस्रो कदम खतनाको “चिन्ह” थियो। दोस्रो कदमले परमेश्वरका जनहरूलाई ध्वजाको रूपमा उठाउँदै गर्दा तिनीहरूमा लगाइने छापलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। दोस्रो कदम त्यही हो जहाँ “महिमा” प्रकट हुन्छ, किनकि पहिलो स्वर्गदूतका तीन कदमहरू भय, “महिमा” र न्याय हुन्। पेन्तेकोस्तको अवधिको चालीसौं दिन रूपान्तरणको पर्वतसँग मेल खान्छ। आफ्नो जुत्ता फुकाल, किनकि तिमी पवित्र भूमिमा छौ।

स्वर्गरोहण एक दृश्य परीक्षण हो, र पर्वहरूको क्रमरेखामा, चालीसौं दिनमा हुने स्वर्गरोहणभन्दा अघि पाँच दिन तुरहीहरूको चाडद्वारा पूर्वगामी हुन्छ। तुरहीहरूको चाडले सातौं तुरहीको चेतावनीलाई पहिचान गराउँछ, जुन इस्लामको चेतावनी हो।

स्वर्गरोहण तुरहीहरूका पाँच दिनपछि आउँछ, र त्यसपछि स्वर्गरोहणको पाँच दिनपछि प्रायश्चित्तको दिनले न्यायलाई चिन्हित गर्दछ। तुरही पुराना मार्गहरू हुन्; यो लाओडिसियाको सन्देश हो, यो इस्लाम हो, र यो पहिलो स्वर्गदूतको आधारभूत सन्देश हो। पाँच दिनपछि, जब “face-to-face” निर्देशन समाप्त हुन्छ, दोस्रो स्वर्गदूतको दृष्ट्यात्मक दोस्रो परीक्षालाई स्वर्गरोहणद्वारा चिन्हित गरिन्छ। त्यसको पाँच दिनपछि, न्यायले तेस्रो स्वर्गदूतलाई चिन्हित गर्दछ।

परमेश्वरको घरानामाथिको न्याय समाप्त भएको पाँच दिनपछि, पेन्तेकोस्तको दिनद्वारा चिन्हित संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि न्याय आउँछ।

अनि उहाँले अब्रामलाई भन्नुभयो, निश्चयपूर्वक जान कि तेरो सन्तान तिनीहरूको नभएको देशमा परदेशी हुनेछ, र तिनीहरूले तिनीहरूको सेवा गर्नेछन्; अनि तिनीहरूले तिनीहरूलाई चार सय वर्षसम्म दुःख दिनेछन्; अनि जस जातिको तिनीहरूले सेवा गर्नेछन्, त्यस जातिको न्याय म गर्नेछु; र त्यसपछि तिनीहरू ठूलो सम्पत्तिसहित बाहिर निस्कनेछन्। उत्पत्ति १५:१३, १४.

संयुक्त राज्य अमेरिकाको “राष्ट्र” न्याय गरिने आइतबारको व्यवस्थाको समयमा एक लाख चवालीस हजारसँग हुने “ठूलो सार” भनेको यशैयाह अध्याय ६ को सार हो, जसले दिव्यत्वलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। अब्राहामको करारसम्बन्धी भविष्यवाणीले “त्यस राष्ट्रलाई पनि” भन्छ; यसरी यसले परमेश्वरका जनहरू आइतबारको व्यवस्था आउनुअघि नै मोहरबन्द गरिन्छन् भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। त्यसपछि, छाप्रोवासको पर्वका सात दिनहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने एक अवधिका रूपमा आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, परमेश्वरको घरबाहिर रहेको ठूलो भीडमाथि न्याय पूरा गरिँदै जाँदा पछिल्लो वर्षा अपरिमित रूपमा खन्याइन्छ।

१८ जुलाई, २०२० मा ती दुई साक्षीहरू सदोम र मिश्रका सडकहरूमा मारिए। ती दुई साक्षीहरू मोशा र एलिया थिए, र विलियम मिलर आफ्नो इतिहासका एलिया थिए। आफ्नो सपनामा उनले एक क्षणका लागि आफ्ना आँखा बन्द गरे, र १८ जुलाई, २०२० मा उनले भविष्यवाणीगत रूपमा मृत्युमा आफ्ना आँखा बन्द गरे। जब उनले आफ्ना आँखा खोले, कोठा खाली थियो, एउटा ढोका र झ्यालहरू खुला थिए। त्यसपछि जब मिलरले माटोको ब्रस चलाउने मानिसले गरिरहेको काम देखे, उनले उसलाई सावधान रहन विन्ती गरे, र माटोको ब्रस चलाउने मानिसले उनलाई सबै कुरा ठीक हुनेछ भनी आश्वासन दियो।

जब मिलर २०२३ को जुलाई महिनामा उजाडस्थानमा जागे, तब अखमिरी रोटीको पर्व आइपुग्यो, ३१ डिसेम्बर २०२३ मा हुने पुनरुत्थानभन्दा ठीक अगाडि। त्यस बिन्दुमा—साँचो मध्यरात्रिको पुकारको भविष्यसूचक सन्देश, त्यो “पुकार” जसको प्रतिरूप पहिले कहिल्यै अनमुद्रित भएका हरेक अन्य भविष्यसूचक सन्देशले प्रकट गरेका थिए—अनमुद्रित हुन थाल्यो, किनकि साढे तीन दिनको अन्त्यले “अन्तको समय” लाई चिन्हित गर्दछ, र “अन्तको समय” मा सधैं भविष्यसूचक अनमुद्रण हुन्छ। यो सधैं यस्तै हुन्छ, किनकि ख्रीष्ट हिजो, आज, र सधैं एउटै हुनुहुन्छ। मानिसहरूसँग उहाँका व्यवहार सधैं एउटै रहन्छन्, किनकि उहाँ अहिले पनि उही “रेखाहरू” मा कार्य गर्नुहुन्छ जसरी उहाँले सधैं गर्नुभएको छ। साढे तीन दिनको अन्त्यमा येशू ख्रीष्टको प्रकाश अनमुद्रित भयो।

पुनरुत्थान भएको शरीरको पूर्वछाया आदमद्वारा देखाइएको थियो, जो पहिले रचिएका थिए, अनि त्यसपछि जीवनको श्वासद्वारा सास फुकाइयो। इजकिएल ३७ का मृत, सुख्खा हड्डीहरू पनि पहिले एक भविष्यवाणीबाट गठन गरिएका थिए, र त्यसपछि दोस्रो भविष्यवाणीबाट जीवनमा ल्याइएका थिए, जसले चार वायूहरूको सन्देशद्वारा—जो छाप लगाउने सन्देश हो—निर्जीव शरीरमा जीवनको श्वास ल्यायो। दुवै दृष्टान्तहरूमा खोलिएको भविष्यवाणी दुई भागको हुन्छ, र ती विविध प्रकारले प्रस्तुत गरिएका छन्। ती आन्तरिक र बाह्य हुन्; ती उलै र हिट्टेकेल नदीहरूको दर्शन हुन्; ती चाजोन र मारेह दर्शनहरू हुन्; ती दुई साक्षीहरू, दुई सुनका नलीहरू हुन्, र यस्तै क्रम जारी रहन्छ।

मिलेराइट इतिहासमा, “मध्यरात्रिको पुकार” दोस्रो स्वर्गदूतको भविष्यवाणीसँग संयुक्त भएको भविष्यवाणी थियो। दुई-चरणीय भविष्यवाणी। जब २०२३ मा मरेका सुख्खा हड्डीहरू पुनर्जीवित भए, तब भविष्यवाणीसम्बन्धी अपरिहार्यताअनुसार तिनीहरू परीक्षित हुनैपर्थ्यो, किनकि कुनै भविष्यवाणीको मोहर खोल्नु सधैं तीन-चरणीय परीक्षण-प्रक्रियाको आरम्भ हुन्छ। पहिलो दुई परीक्षणहरू आधारभूत परीक्षण र त्यसपछि मन्दिरको परीक्षण हुनेथिए।

पुनरुत्थानपछि पाँच दिनमा—निर्खमिरी रोटीको अवधिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको उजाड-स्थानको स्वर समाप्त हुन्छ, किनकि मिलर र यूहन्ना बप्तिस्मा दिने व्यक्तिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एलियाहले दुवैले उहाँका लागि मार्ग तयार पारे, जसका जुत्ता बोक्न तिनीहरू आफूलाई अयोग्य ठान्थे। पुनरुत्थानमा, येशूले चालीस दिनसम्म “आमनेसामने” शिक्षा दिनुहुने आफ्नो अवधि प्रारम्भ गर्नुहुन्छ। त्यो “आमनेसामने” शिक्षा दानिएलको पुस्तकको दशौं अध्यायमा दानिएलका लागि बाइसौं दिनमा आरम्भ भयो। त्यहाँ त्यसलाई तीन चरण र तीन स्पर्शका रूपमा, साथै बलियो हुनुको द्विगुणीकरणसहित प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

चालीस दिन समाप्त हुनुभन्दा पाँच दिनअघि, इस्लामको तुरहीको चेतावनी ध्वनित हुन्छ। इस्लामको चेतावनीलाई त्यस गधाले प्रतिनिधित्व गरेको थियो जसमा ख्रीष्टले यरूशलेममा आफ्नो विजयपूर्ण प्रवेशका बेला सवारी गर्नुभयो। उहाँ जैतून पर्वतको ढलान हुँदै यरूशलेममा ओरालिनु अघि, उहाँले पहिले आफ्ना चेलाहरूलाई गएर त्यो गधा फुकाउन आज्ञा गर्नुभयो।

“यो दृष्टि 1847 मा दिइएको थियो, जब सबै मात्र एड्भेन्ट विश्वासी दाजुभाइहरू अत्यन्त थोरै मात्र थिए, र तिनीहरूमध्ये पनि थोरैले मात्र यसको पालन परमेश्वरका जनहरू र अविश्वासीहरूका बीच रेखा कोर्न पर्याप्त महत्त्वको छ भनी ठानेका थिए। अब त्यस दृष्टिको परिपूर्ति देखिन थालिएको छ। यहाँ उल्लिखित ‘त्यो सङ्कष्टको समयको आरम्भ’ ले विपत्तिहरू खन्याउन थालिने समयलाई जनाउँदैन, तर तिनीहरू खन्याइनु भन्दा ठीक अघिको छोटो अवधिलाई जनाउँछ, जब ख्रीष्ट पवित्रस्थानमा हुनुहुन्छ। त्यस समयमा, जब मुक्तिको कार्य समाप्तितर्फ बढिरहेको हुनेछ, पृथ्वीमाथि सङ्कष्ट आउँदै हुनेछ, र राष्ट्रहरू क्रोधित हुनेछन्, तैपनि तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यलाई रोक्न नपाउने गरी नियन्त्रणमा राखिएका हुनेछन्। त्यसै समयमा ‘पछिल्लो वर्षा,’ अथवा प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो आवाजलाई शक्ति दिन र सात अन्तिम विपत्तिहरू खन्याइने अवधिमा सन्तहरूलाई दृढ अभिन तयार पार्न आउनेछ।” Early Writings, 85.

९/११ मा उहाँले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई गधा फुकाउन आज्ञा गर्नुभयो, र त्यसपछि सानो जर्ज बुशले त्यस गधालाई रोक्‍यो। साइरसले पहिलो स्वर्गदूतको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छ, किनकि उसले पहिलो आदेश घोषणा गर्‍यो। यसैले उसले अगस्ट ११, १८४० र ९/११ दुवैको प्रतिनिधित्व गर्छ, र ९/११ मा “जातिहरूको क्रोधित हुनु” द्वारा प्रतिनिधित्व

गरिएको इस्लामलाई छोडियो र त्यसपछि नियन्त्रणमा राखियो। त्यस समयमा पछिल्लो वर्षा पर्न थाल्यो। साइरसले अगस्ट ११, १८४० र १/११ मा इस्लामका दुवै मार्गचिन्हहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ।

“तीन हप्तासम्म गब्रिएलले अन्धकारका शक्तिहरूसँग संघर्ष गरे, कूरसको मनमा कार्यरत प्रभावहरूलाई निष्प्रभाव पार्ने प्रयत्न गर्दै; र यो संघर्ष समाप्त हुनुअघि ख्रीष्ट आफैं गब्रिएलको सहायता गर्न आउनुभयो। ‘फारसको राज्यका प्रधानले मलाई एक्काइस दिनसम्म रोके,’ गब्रिएल घोषणा गर्छन्; ‘तर हेर, मुख्य प्रधानहरूमध्ये एक मीकाएल मलाई सहायता गर्न आए; र म त्यहाँ फारसका राजाहरूसँग रहें।’ दानिएल १०:१३। परमेश्वरका जनताको पक्षमा स्वर्गले गर्न सक्ने सबै कुरा गरियो। अन्ततः विजय प्राप्त भयो; शत्रुका शक्तिहरू कूरसका सबै दिनभरि, र उनका छोरा क्याम्बिसेसका सबै दिनभरि, जसले करिब साढे सात वर्ष राज्य गरे, नियन्त्रणमा राखिए।” Prophets and Kings, 571.

कुरुष, ११ अगस्ट, १८४० मा, जब ओटोमन प्रभुत्व समाप्त भयो, अग्रज अगुवाहरूले व्यक्त गरेझैं, दोस्रो धिक्कारको इस्लामलाई रोकेर राखियो। यो नियन्त्रणले तीन सय एकादश वर्ष र पन्ध्र दिनको समय-भविष्यवाणीको समाप्तिलाई चिह्नित गर्‍यो, जुन त्यतिबेला सुरु भएको थियो जब चार इस्लामी सुल्तानहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने चार स्वर्गदूतहरूलाई छैटौँ स्वर्गदूतद्वारा छोडियो, जसले इस्लामका तीन धिक्कारहरूमध्ये दोस्रो धिक्कारको प्रतिनिधित्व गर्‍थ्यो। 9/11 मा इस्लामले प्रहार गर्‍यो र त्यसपछि त्यसलाई रोकियो, जसरी कुरुषको इतिहासमा र १८४० को इतिहासमा गरिएको रोकाइद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ती तीनै साक्षीहरूले इस्लामको रोकाइ वा छोडाइलाई पहिचान गर्छन्, र ख्रीष्टको विजयपूर्ण प्रवेशको आरम्भमा, गधालाई फुकुवा गरियो।

उहाँको विजयोत्सवी प्रवेशभन्दा पहिले गधालाई खोलिनु उहाँको स्वर्गारोहणभन्दा पाँच दिनअघि आइपुग्ने तुरहीको सन्देशलाई पहिचान गराउँछ। १/११ मा जस्तै, र पन्ध्र दिनपछि आइतबारको व्यवस्थामा, जो पेन्टेकोस्ट हो, फेरि छोडिने इस्लामको सन्देश नै मध्यरातको पुकारको आरम्भलाई चिह्नित गर्ने सन्देश हो। गधालाई खोलिनु मध्यरातको पुकारको सन्देशको घोषणा आरम्भ हुने बिन्दु, अथवा अल्फा, हो; र आइतबारको व्यवस्थामा, जहाँ मध्यरातको पुकार ठूलो पुकारमा रूपान्तरित हुन्छ, इस्लामले फेरि पृथ्वीका पशुमाथि प्रहार गर्छ।

मध्यरातको पुकारको अवधि इस्लामको एक अल्फा प्रहारसँग प्रारम्भ हुन्छ, र यो इस्लामकै एक ओमेगा प्रहारसँग अन्त हुन्छ। संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि इस्लामले गरेका प्रहारहरू बलाम र उसको गधाको गवाहीमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, जुन निःसन्देह गन्ती अध्याय बाइसमा प्रस्तुत गरिएको छ। पृथ्वी-पशुको प्रोटेस्टेन्ट सिङको रूपमा लाओडिसियाको सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीको भाग्य यशैया 22:22 (आन्तरिक) मा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र रिपब्लिकन सिङको भाग्य गन्ती 22:22 (बाह्य) तथा त्यसपछिका पदहरूमा प्रस्तुत गरिएको छ।

र उनी गए किनभने परमेश्वरको क्रोध दन्कियो; र परमप्रभुको दूत उहाँका विरोधी हुन बाटोमा उभिनुभयो। त्यसबेला उनी आफ्नी गधीमाथि सवार थिए, र उनका दुई जना सेवकहरू उनीसँगै थिए।

र गधीले परमप्रभुको दूतलाई बाटोमा उभिएको, र उहाँको हातमा खिँचेको तरवार रहेको देखी; गधी बाटोबाट एकातिर लागी खेततिर गइन्; तब बालामले गधीलाई फेरि बाटोमा फर्काउन उनलाई हिकोए। गन्ती 22:22, 23.

१/११ मा, झूटा अगमवक्ता बलाम—संयुक्त राज्य अमेरिका र जर्ज बुष कनिष्ठको प्रतिनिधित्व गर्दै—आफ्ना पिता जर्ज बुष प्रथमले आरम्भ गरेको कार्य पूरा गर्न खोज्दै थिए; अर्थात्, वैश्वीकरणवादीहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकालाई परास्त गर्ने प्रयासमा लागेर उनले “नयाँ विश्व व्यवस्था” भनी सम्बोधन गरेको कुरालाई कार्यान्वयन गर्न। वैश्वीकरणवादीहरूको बाइबलीय प्रेरणा भनेको परमेश्वरका अवशिष्ट जनलाई मार्नु हो, र जर्ज बुष कनिष्ठले आफ्ना पिताको “नयाँ विश्व व्यवस्था” भनी उनले सम्बोधन गरेको कुरा भित्र्याउने अगमवाणीसम्बन्धी विरासतको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। बुषको “नयाँ विश्व व्यवस्था” आइतबारको व्यवस्थामा अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्ताको त्रिविध एकतामा आइपुग्छ, र जर्ज बुष कनिष्ठले त्यस अवधिको आरम्भलाई चिह्नित गर्छन्, जो आइतबारको व्यवस्थामा पुगेर परिपूर्ण हुन्छ; यही नै छाप लगाइने समय, पशुको प्रतिमासम्बन्धी परीक्षाको समय, प्रकाश १८ को पहिलो स्वरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अवधि, र यस्ता धेरै कुराहरू। बलामको गधाले वैश्वीकरणवादी कार्यसूचीलाई

त्यतिन्जेल अलगतिर मोडिदियो, जबसम्म एक लाख चवालीस हजार जनाको निधारमा छाप लगाइँदैन।

आसाफको गीत वा भजन। हे परमेश्वर, मौन नबस; शान्त नबस, र हे परमेश्वर, निश्चल नहोऊ। किनकि, हेर, तपाईंका शत्रुहरूले कोलाहल मच्चाएका छन्; र तपाईंलाई घृणा गर्नेहरूले शिर उठाएका छन्। तिनीहरूले तपाईंका जनहरूको विरुद्धमा धूर्त युक्ति रचेका छन्, र तपाईंका गुप्त राखिएका जनहरूको विरुद्धमा परामर्श गरेका छन्। तिनीहरूले भनेका छन्, आओ, हामी तिनीहरूलाई एउटा जातिको रूपमा रहन नदिऔं; ताकि इस्राएलको नाम फेरि सम्झनामा नरहोस्। किनकि तिनीहरूले एकमत भएर सल्लाह गरेका छन्; तिनीहरू तपाईंको विरुद्धमा सङ्गठित भएका छन्। भजनसंग्रह 83:1-5।

छैटौँ पददेखि अगाडिका पदहरूले “शत्रुहरू” लाई “दश” जातिहरूको रूपमा चिनाउँछन्, जसलाई प्रकाश १७ मा दश राजाहरूको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। त्यहाँ ती दश राजाहरू एउटै मनका छन्, तर आसाप भन्छन्, “तिनीहरूले एकै सहमतिमा सँगै सल्लाह गरेका छन्; तिनीहरू तेरो विरुद्धमा मिलेका छन्।” ती दश राजाहरू अन्तिम दिनहरूको विश्ववादी दुष्ट महासंघ हुन्, जसले “इस्राएल,” “तेरा लुकाइएका जनहरू” लाई “राष्ट्र हुनबाट” “काटी फाल्ने” निश्चय गरेका छन्। तीनगुणै एकताको “शिर” को रूपमा पोपीय सत्तालाई “उठाउने” ती दश राजाहरूको महासंघको काम आध्यात्मिक “इस्राएल” लाई नष्ट गर्नु हो, जो “सर्वोच्चको गुप्त स्थान” मा लुकाइएका छन्।

९/११ मा इस्लामको गधाले अजिङ्गरको अभिप्रायलाई त्यसको मार्गबाट हटाइदियो, किनकि प्रकाश १८ का शक्तिशाली स्वर्गदूत आफ्नो हातमा तरवार लिएर ओर्लनुभयो। त्यसबेला भित्री परीक्षा पुराना मार्गहरूतर्फ फर्किनु थियो। त्यस बिन्दुमा प्रकाश अध्याय अठारका पहिलो तीन पदहरूको इतिहासमा प्रस्तुत गरिएझैं, पहिलो र दोस्रो दुवै स्वर्गदूतका मिलेराइट इतिहासहरूको पुनरावृत्ति फेरि दोहोरिन थाल्यो। ती पहिलो तीन पदहरू नै ती पदहरू हुन्, जसबारे सिस्टर ह्याइटले भन्नुभएको थियो कि जब न्यु योर्क शहरका ठूला भवनहरू ढालिनेछन्, तब ती पूरा हुनेछन्।

९/११ मा प्रकाश १८:१-३ पूरा भयो, र ११ अगस्ट, १८४० मा आफ्नो महिमाले पृथ्वीलाई उज्यालो तुल्याउन तल ओर्लने पहिलो स्वर्गदूतको समानान्तर त्यसपछि बाबेलको पतनको घोषणा गर्ने दोस्रो स्वर्गदूतसँग जोडियो। बिलाम पहिलो स्वर्गदूतको प्रतीक थियो, र बिलामसँग उसका दुई सेवकहरू थिए, जसले दोस्रो स्वर्गदूतलाई प्रतिनिधित्व गर्थे।

झूटा अगमवक्ताको रिपब्लिकन सिङको बलामद्वारा प्रस्तुत दृष्टान्तमा, बलामको इस्लामको गधासँग अझ दुईवटा थप मुठभेड हुनेथियो। तेस्रो मुठभेडमा गधाले “बोल्ने” थियो, र अगमवाणीको त्यो बोलाइले आइतबारको व्यवस्थालाई चिन्हित गर्दछ। अक्टोबर ७, २०२३ मा गधाले फेरि प्रहार गर्‍यो, तर आध्यात्मिक आधुनिक गौरवशाली भूमिलाई होइन। त्यसले शाब्दिक प्राचीन गौरवशाली भूमिलाई प्रहार गर्‍यो, र अब बलाम र उसको गधा आफ्नो दोस्रो मुठभेडमा थिए।

तर परमप्रभुको दूत दाखबारीहरूको बाटोमा उभिएका थिए, जहाँ यसतर्फ पनि पर्खाल थियो र उसतर्फ पनि पर्खाल थियो। जब गधीले परमप्रभुको दूतलाई देखी, तब त्यो पर्खालतिर थिचिन गई, र बिलामको खुट्टा पर्खालमा च्यापिदिई; तब उनले फेरि त्यसलाई हिकार्ए। गन्ती 22:24, 25.

प्राचीन इस्राएलको दाखबारीले लाओदिकीय सातौँ-दिन एड्भेन्टवादको दाखबारीलाई चित्रण गर्दछ। तिनीहरू दुवै करारका मानिसहरू हुन्, जसलाई परमेश्वरको व्यवस्थाको भण्डार-रक्षक हुने जिम्मेवारी दिइएको थियो; उक्त व्यवस्था “पर्खाल” को रूपमा प्रतीकित गरिएको छ, र यो दाखबारीका निर्माणात्मक तत्त्वहरूमध्ये एक हो।

मेरो दाखबारीको निम्ति मैले जे गर्नुपर्ने थियो, त्यो भन्दा बढी अरू के गर्न सकिन्थ्यो, जुन मैले त्यसमा गरिँँ? त्यसो भए, जब मैले यसले अङ्गुर फलाओस् भनी आशा गर्ने, किन यसले जङ्गली अङ्गुर फलायो? अब सुन; म तिमीहरूलाई बताउँछु, म मेरो दाखबारीसँग के गर्नेछु: म त्यसको बार हटाइदिनेछु, र त्यो निलिनेछ; त्यसको पर्खाल भत्काइदिनेछु, र त्यो कुल्चीमिल्ची पारिनेछ। यशैया ५:४, ५।

प्राचीन शब्दशः र आधुनिक आत्मिक इस्राएल दुवैले विद्रोह गरे र आफ्ना पवित्र जिम्मेवारीहरू अस्वीकार गरे। 9/11 देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म एउटा भविष्यवाणीसम्बन्धी मुद्दा “पर्खाल” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यो

भविष्यवाणीसम्बन्धी मुद्दा संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधानभित्र चर्च र राज्यको पृथकताको “पर्खाल” को विनाश हो। 9/11 मा बुशले Patriot Act लागू गरे, जुन संविधानलाई उल्ट्याउने दिशामा एक प्रमुख कदम थियो; किनकि त्यहीँ संविधानलाई मार्गदर्शन गर्ने दर्शनलाई पूर्णतः उल्टाइयो, जब रोमी व्यवस्थाका ती सिद्धान्तहरू—जसले कुनै व्यक्ति निर्दोष प्रमाणित नभएसम्म दोषी ठहरिन्छ भनी दाबी गर्छ—अंगीकार गरियो, ती अंग्रेजी व्यवस्थाका त्यस सिद्धान्तभन्दा माथि राखिए, जसले कुनै व्यक्ति दोषी प्रमाणित नभएसम्म निर्दोष ठहरिन्छ भनी कायम राख्छ।

9/11 देखि आइतबारको व्यवस्था (Sunday law) सम्मको अवधिमा “पर्खालहरू” सम्बन्धी भविष्यवाणीय सन्दर्भहरू समाविष्ट छन्। बलामको गधीनीझैँ इस्लामले पर्खालहरूमा ठोक्किनु, संविधानभित्रका सिद्धान्तहरूलाई उल्ट्याउन भ्रामक तर्क प्रदान गर्ने विषय इस्लाम नै हो भन्ने कुरालाई चिन्हित गर्दछ। यस भविष्यवाणीय अर्थमा, इस्लाम—एक बाइबलीय झूटा अगमवक्ता—नै पशुको प्रतिमाको परीक्षाको समयमा संयुक्त राज्य अमेरिकालाई धोका दिन्छ; जसरी संयुक्त राज्य अमेरिकाको झूटा अगमवक्ताले संसारव्यापी पशुको प्रतिमाको परीक्षाको समयमा सारा संसारलाई धोका दिन्छ।

२०२३ अक्टोबर ७ मा इस्लामको गधाले प्राचीन शाब्दिक महिमामय देशमाथि आक्रमण गर्‍यो, र जब मध्यरात्रिको पुकारको घोषणाअघि त्यो गधा फुकाइन्छ, तब इस्लामले फेरि संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि—आधुनिक आत्मिक महिमामय देशमाथि—९/११ मा गरेझैँ प्रहार गर्नेछ। बालामले गधालाई दोस्रो पटक प्रहार गर्दा त्यो दोस्रो स्वर्गदूत हो, र दोस्रो स्वर्गदूतले सधैं दोब्बरपन उत्पन्न गर्दछ, जसको प्रतीक “दुई पर्खाल भएको दाखबारीहरूको बाटो” द्वारा गरिएको छ।

अनि परमप्रभुको स्वर्गदूत अझ अगाडि गए, र एउटा साँघुरो ठाउँमा उभिए, जहाँ न दाहिने न बायाँतिर मोडिने कुनै बाटो थियो। जब त्यस गधीले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई देखी, तब त्यो बिलाममुनि पल्टिई; र बिलामको क्रोध प्रज्वलित भयो, र उनले गधीलाई लट्टीले हिकोए। तब परमप्रभुले गधीको मुख खोलिदिनुभयो, र त्यसले बिलामलाई भनी, मैले तिमीलाई के गरें, जो तिमीले मलाई यी तीन पटक हिकोयौ? गन्ती 22:26-28।

जब हामी बाइस र तेइस पदलाई अझ नजिकबाट विचार गर्छौं, तब हामी पाउँछौं कि वास्तवमा गधा पहिलो पटक तेइसौं पदमै हानिएको हो।

र उनी गएको कारण परमेश्वरको क्रोध प्रज्वलित भयो; र परमप्रभुको दूत उसको विरोधी भएर मार्गमा उभिनुभयो। त्यस बेला ऊ आफ्नो गधामाथि सवार थियो, र उसका दुई जना सेवकहरू उसको साथमा थिए।

गधीले परमप्रभुको दूतलाई बाटोमा उभिइरहेको, र उहाँको हातमा खिँचिएको तरवार भएको देखी; गधी बाटोबाट एकातिर लागेर खेतमा गई; तब बालामले त्यसलाई बाटोमा फर्काउन गधीलाई कुटे। गन्ती 22:22, 23।

झूटा अगमवक्ता हुनका लागि गरिएको आग्रह स्वीकार गरेको कारण बिलआमप्रति परमेश्वरको क्रोध, मत्ती २२ को अन्तिम पदमा ख्रीष्टले कुतर्क गर्ने यहूदीहरूसँगको आफ्नो संवाद समाप्त गर्नुभएको घटनासँग समानान्तर थियो। गन्ती २२ को तेइसौं पद मत्ती अध्याय २३ सँग मेल खान्छ, र गन्तीका चौबीसौं र पच्चीसौं पदहरू मत्तीका अध्याय २४ र २५ सँग मेल खान्छन्। छब्बीसौं, सत्ताइसौं र अठ्ठाइसौं पदहरू मत्तीका अध्याय २६, २७, २८ सँग मेल खान्छन्।

मत्ती २३ पहिलो स्वर्गदूत हो, २४ र २५ दोस्रो स्वर्गदूत हुन्, र २६, २७ तथा २८ तेस्रो स्वर्गदूत हुन्। गन्ती २२ मा, पद २३ पहिलो स्वर्गदूत हो, पद २४ र २५ दोस्रो स्वर्गदूत हुन्, र पद २६, २७ तथा २८ तेस्रो स्वर्गदूत हुन्। मत्तीले पुरानो र नयाँ दुवै करारका मानिसहरूलाई सम्बोधन गरिरहेको छ; गन्तीले संयुक्त राज्य अमेरिकाबाट आरम्भ भई त्यसपछि संसारभर फैलिने आइतबार-उपासनामाथि परमेश्वरको ताडना-कार्यको साधनका रूपमा इस्लामको भूमिकालाई पहिचान गरिरहेको छ। तेस्रो प्रहारपछि, जब गधी बोल्छे, तब भर्खरै के भएको थियो भन्ने विषयमा बालामलाई ज्योति प्राप्त हुन्छ।

तब परमप्रभुले बिलामका आँखा खोलेदिनुभयो, र उनले परमप्रभुका दूतलाई बाटोमा उभिइरहेको र उनको हातमा नाङ्गो तरबार लिएको देखे; अनि उनले आफ्नो शिर निहुराए र मुखभुङ्गे परे। अनि परमप्रभुका दूतले उनलाई भने, “तैले आफ्नो गधीलाई यी तीन पटक किन हिर्काइस्? हेर, म तँलाई रोक्न निस्केर आएको हुँ, किनकि तेरो मार्ग मेरो सामु विकृत छ। गधीले मलाई देखी, र यी तीन पटक मबाट फर्की; यदि त्यो मबाट फर्केको नभएको भए, निश्चय नै अहिले म तँलाई मारिसकेको हुन्थेँ, र त्यसलाई जीवित बचाएको हुन्थेँ।” अनि बिलामले परमप्रभुका दूतलाई भने, “मैले पाप गरेको छु; किनकि तपाईं मेरो विरोधमा बाटोमा उभिनुभएको थियो भनी मैले थाहा पाइनँ; यसकारण अब यदि यो तपाईंलाई अप्रिय लाग्छ भने, म फेरि फर्केर जान्छु।” गन्ती 22:31-34।

बालामले त्यस झूटा अगमवक्तालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो संयुक्त राज्य अमेरिका हो, र जसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा अजिङ्गरङ्गै बोल्दछ। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, जब ऊ ज्योति प्राप्त गर्दछ, उसले तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जो अझै बाबेलमा छन्, र जो त्यसपछि आइतबारको व्यवस्थाको विवादमा जागृत गराइन्छन् र बाबेलबाट बाहिर बोलाइन्छन्।

मिलरबाट अखमिरी रोटीको सन्देशसम्बन्धी शिक्षाका पाँच दिन; त्यसपछि तीसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका आफ्ना याजकहरूलाई ख्रीष्टले दिनुभएको शिक्षाका तीस दिन, जसले गधालाई फुकुवा गर्ने तुरही-चेतावनीको सन्देशतर्फ लैजान्छ; त्यो ध्वज उठाइने घटनाभन्दा पाँच दिन अगाडि आउँछ; त्यो फेरि दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा बन्द ढोकाभन्दा पाँच दिन अगाडि आउँछ; र त्यो फेरि पेन्टेकोस्तीय आइतबार-व्यवस्थाभन्दा पाँच दिन अगाडि आउँछ, जसले पालहरूका पर्वको सात-दिने अवधिको आरम्भ गराउँछ; र त्यो नै आइतबार-व्यवस्थाको सङ्कटकालमा पछिल्लो वर्षाको पूर्ण उण्ड्याइ हो, किनकि त्यस अवधिको परीक्षा सातौँ दिनमाथि छ।

पाँच संख्या बुद्धिमान होऊन् वा मूर्ख, कुमारीहरूको प्रतीक हो। तीस संख्या पूजाहारीहरूको प्रतीक हो, र लेवीय व्यवस्था भन्ने नामले यही संकेत गर्दछ। सात संख्या विश्रामदिनको प्रतीक हो। लेवीय व्यवस्था अध्याय तेइसले विश्रामदिनको परीक्षाको समयमा मलाकी ३ का लेवीहरू, बुद्धिमान कुमारीहरू, र एक लाख चवालीस हजारको साथसाथै पूजाहारीहरूको इतिहासलाई चित्रित गर्दछ।

हामी यी कुराहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।